

[ROZTUCZYĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*).

inf roztuczyć. ◇ *fut 3 sg* roztuczy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Uczynić grubym, otyłym: roztuczicz incrasso ReuchlinBartBydg P6v, N4v.

Przen: Rozpieścić [kogo czym]: a gdy [Bóg] jego [człowieka] roztuczy dobrodziejstwem swym wielgim, tedy człowiek miasto dziękowania bluźni przeciw Panu swemu Kaz 66.

Synonim: rozetkać.

Formacje współrdzenne cf TUCZYĆ.

RS